

Митрополит Јоаникије и Епископ Методије богослужили у цркви Светог архиђакона Стефана у Горњем Липову

Његово Високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски и Егзарх свештеног Трона пећкога г. Јоаникије и Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служили су данас Свету службу Божију у цркви Светог архиђакона и првомученика Стефана у Горњем Липову код Колашина.

Саслуживало им је свештенство и свештеномонаштво Митрополије црногорско-приморске, Епископије будимљанско-никшиће и Архиепископије београдско-карловачке.

Владика Методије је у литургијској бесједи након читања Јеванђеља рекао да људи који се некад попну на значајне положаје који дају извјесну моћ и власт забораве ону улогу и послање које треба да изврше на томе мјесту.

„Изгубе сваку врсту одговорности, а почну да помишљају да је све почело од њих и да су они извор моћи и власти, заборавивши на Бога и на оно што треба да раде и чему треба да служе“, рекао је Владика Методије.

Објаснио је да је Господ слао пророке да опомиње те своје слуге и на крају и Сина свога јединороднога, „кад њега угледају дако се њега застиде, сјетивши се ко их је ту поставио и каква је њихова улога у овоме свијету“.

„Међутим, сви знамо како је Син Божји дошавши на земљу прошао. Неки од Светих Отаца, говорили су да Адам и није сагријешо, да би се Христос једнако оваплотио и постао један од нас. А зашто? Зато што би без Христовога оваплоћења, божанско било и остало заувјек апсолутна другост од своје творевине. А творевина без божанског и без сједињења са божанским, са својим Творцем нема живота и нема перспективу ни будућност“, рекао је Владика Методије.

У личности Христовој, наставио је он, којом је надишао и своју Божанску природу и ни њоме није био ограничен, Христос је узео човјечанску природу на себе и тиме сјединио за сва времена у вјечност творевину са Творцем, божанско са човјечанским, нестворено са створеним.

„И Он није само привремено постао човјек, него је постао на сву вјечност. Јер, како чусмо у апостоу који смо слушали, кад су мучили и клеветали Светога архиђакон Стефана потурајући му да је рекао нешто што није и да укида Мојсија и пророке и закон, он на све те клевете ништа није одговорио него их је с благодарношћу примао. А онда, не постоји бољега начина да човјек задобије благодат него да трпељиво клевете и сплетке трпи, јер каже у Дјелима апостолским: док су они њега клеветали, а он то смирено и кротко подносио молећи се истовремено за њих, видјели су лице његово као лице анђела гдје сија. Толико га је окупала благодат Божја“, казао је Епископ будимљанско-никшићки и закључио да никада благодат Божија тако не окупа човјека него кад све препусти Христу. и трпељиво подноси и трпи.

Након заамвоне молитве храм је опходила Литија и благосиљани су славски колач и кољиво.

Митрополит Јоаникије је након отпуста честитао славу храма његовом ктитору доктору Миловану Бојићу и свима сабранима на богослужењу.

„Ову славу је данас украсио наш драги Владика Методије својом бесједом, својим доласком и својом љубављу. Свети првомученик и архиђакон Стефан,

чијем празнику идемо у сусрет, веома је поштован у Цркви као коријен светих ученика Христових, јер је први пострадао за Христа, а и као заштитник владарских породица, превасходно из светородне династије Немањића“, рекао је он.

Додао је да стога није чудо што је у нашем роду толика љубав према Светом првомученику Стефану, пошто смо у доба Немањића као народ достигли највећи степен своје величине и своје славе, културе и духовности.

„Надамо се да смо и ми, драга браћо и сестре, на путу Светога првомученика Стефана и Светих Немањића, а после њих и на путу Светога кнеза Лазара.Косовскога, Василија Острошкога“, рекао је Митрополит Јоаникије.

Када је Свети Стефан пострадао за Христа, наставио је он, њему су се небеса отворила и видио је славу Божју.

„То је највећа почаст коју можемо доживјети да будемо учесници славе Божије. Нека буде свима срећан овај празник, овај данашњи окуп. Нашем ктитору господину Миловану Бојићу свака благодарност. Нека га Бог обради здрављем, срећом и напретком. Подигао је и ову цркву и ову у Доњем Липову, али и много је добра учинио, не може се све то тако лако набројати. Бог види и Бог зна. Не треба мимного да се хвалимо, али на овом мјести ми данас не бисмо били да није господина Милована Бојића. Нека га Бог награди за његову љубав, а све вас, драга браћо и сестре, нека Бог благослови срећом, здрављем и напретком. Амин, Боже дај“, казао је Митрополит Јоаникије.

Радосав Рајо Војиновић

Фото: Сара Крговић

mitropolija.com